

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 806/2025
08.07.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Татјане Вуковић, Слободана Велисављевића, Бојане Пауновић и Гордане Којић, чланова већа, са саветником Машом Денић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и др., због кривичног дела насилничко понашање у саизвршилаштву из члана 344. став 2. у вези става 1. у вези члана 33. Кривичног законика и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног ББ, адвоката Горана Стошића, поднетом против правноснажног решења Основног суда у Крагујевцу К 806/23 од 30.01.2025. године, у седници већа одржаној дана 08.07.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног ББ, адвоката Горана Стошића, поднет против правноснажног решења Основног суда у Крагујевцу К 806/23 од 30.01.2025. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Крагујевцу К 806/23 од 30.01.2025. године одбачени су захтеви браниоца окривљеног ББ, адвоката Горана Стошића и браниоца окривљеног АА, адвоката Предрага Савића, за изузеће главног јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Крагујевцу Милијане Дончић, главног јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Крагујевцу Гордане Стриковић, главног јавног тужиоца Основног јавног тужилаштва у Крагујевцу Слободанке Раковић и јавног тужиоца Основног јавног тужилаштва у Крагујевцу Бојана Вуковића.

Против наведеног правноснажног решења, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног ББ, адвокат Горан Стошић, због повреде закона из члана 440. став 1. и 2. ЗКП, члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП и повреде члана 6. став 2. Европске конвенције о људским правима и основним слободама, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев за заштиту законитости као основан и у смислу члана 33. ЗКП поступи и делегира надлежност ван крагујевачке апелације.

Врховни суд је у седници већа, одржаној у смислу одредаба члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, размотрио списе предмета са захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног је недозвољен.

Одредбом члана 485. став 1. тач. 1) ЗКП прописано је да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или одлуком у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон, док су ставом 4. наведеног члана прописани услови под којима окривљени, преко свог браниоца, може поднети захтев за заштиту законитости и то такстативним набрајањем повреда закона (члан 74., члан 438. став 1. тач. 1) и 4) и тач. 7) до 10) и став 2. тач. 1), члана 439. тач.1) до 3) и члана 441. став 3. и 4.), које могу бити учињене у првостепеном и поступку пред апелационим, односно другостепеним судом.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости нумерише повреде одредбе члана 440. ЗКП, члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, као и повреду одредбе члана 6. став 2. Европске конвенције о људским правима и основним слободама. Бранилац истиче да је доношењем решења, које је предмет захтева за заштиту законитости, а које решење се односи на захтев за изузеће тужилаца и које је одбачено одлуком суда, суд довео у сумњу објективност свог рада, с обзиром да није уступио предмет на делегацију судовима ван крагујевачке апелације и крагујевачког Вишег суда. Бранилац цитира поступак који је вођен пред судовима у Крагујевцу а који се тичао афере „Индекс“ и у ком предмету је делегирана надлежност на Виши суд у Смедереву, иако није било изричитих законских основа за то. Бранилац истиче да је суд требало да поступи у смислу одредбе члана 33. ЗКП и предложи Врховном суду да одреди други месно надлежан суд да поступа у предмету који је предмет захтева.

Изнетим наводима, по оцени овог суда, бранилац окривљеног иако подноси захтев против решења којим се одбацује захтев за изузеће јавних тужилаца, суштински указује на погрешну примени одредаба ЗКП које регулишу поступак делегације судске надлежности, односно указује на повреде одредаба члана 33. ЗКП.

Имајући у виду да повреде закона на које указује одбрана из члана 440. ЗКП, члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП и члана 33. ЗКП, не представљају законске разлоге у оквиру повреда побројаних у члану 485. став 4. ЗКП, због којих је подношење захтева за заштиту законитости дозвољено окривљеном преко браниоца, то је исти оцењен као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни суд је, на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП, одлучио као у изреци решења.

Записничар-саветник
Маша Денић, с.р.

Председник већа-судија
Мирољуб Томић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић